

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Cotruță Sergiu în interesele Societății Comerciale „PRIVAT - TRANS” Societate cu Răspundere Limitată, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „PRIVAT - TRANS” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Unicart-Prim” privind încasarea penalității, a dobânzii de întârziere a plății rezultate din comanda de transport și cheltuielile de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015,

C O N S T A T Ă :

Societatea Comercială „PRIVAT - TRANS” Societate cu Răspundere Limitată s-a adresat la 18.06.2011 cu acțiune împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Unicart-Prim” solicitând încasarea penalității în sumă de 39 475.46 lei și dobânda de întârziere în sumă de 1 351.90 lei rezultată din comanda de transport nr. 198/14 din 04.03.2014, penalitatea în sumă de 30 143.86 lei și dobânda de întârziere în mărime de 1 044.98 lei rezultată din comanda de transport nr. 199/14 din 04.03.2014, penalitatea în sumă de 15 673.19 lei și dobânda de întârziere în mărime de 536.74 lei rezultată din comanda de transport nr. 200/14 din 20.03.2014 și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 6 080 lei pentru taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, 36 lei pentru eliberarea extrasului din registrul de stat al persoanelor juridice și 6 000 lei pentru asistență juridică.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 04.03.2014 în calitate de transportator a încheiat cu Societății cu Răspundere Limitată „Unicart-Prim” în calitate de client, contractul pentru transportarea mărfurilor, comanda de transport nr. 198/14, conform căruia s-a obligat să presteze servicii de transport în sumă de 2 300 euro și comanda de transport nr. 199/14, conform căruia s-a obligat să presteze servicii de transport în sumă de 2 000 euro, iar la 20.03.2014 comanda de transport nr. 200/14, conform căruia s-a obligat să presteze servicii de transport în sumă de 2 300 euro. Conform scrisorilor de transport internațional CMR a executat obligația de transportare a mărfii, fapt confirmat și prin aplicarea ștampilei pârâtului pe CMR. Costul serviciilor prestate pârâtului potrivit actului de primire-predare a lucrărilor îndeplinite seria/nr. WI 2706043 din 17.03.2014 este de 2 300 euro, ce constituie echivalentul a 42 908.11 lei, actului de primire-predare a lucrărilor îndeplinite

seria/nr. WI 2706059 din 24.03.2014 este de 2 000 euro, ce constituie echivalentul a 36 992.60 lei, actului de primire-predare a lucrărilor îndeplinite seria/nr. WI 2706069 din 27.03.2014 este de 2 300 euro, ce constituie echivalentul a 42 621.99 lei. Prin semnarea actelor menționate pârâtul a confirmat lipsa pretențiilor față de volumul, calitatea și termenii lucrărilor îndeplinite. Conform pct. 1 al contractului nr. 198/14, nr. 199/14 și nr. 200/14 pârâtul s-a obligat să achite serviciile prestate în termen de 5 zile din momentul recepționării, respectiv cel târziu la 23.03.2014 pentru comanda nr. 198/14, 30.03.2014 pentru comanda nr. 199/14 și 02.04.2014 pentru comanda nr. 200/14, fapt care nu a fost executat.

Notează reclamantul că în baza ordinului de plată nr. 468 din 06.05.2014 pârâtul a achitat 22 522.70 lei din suma de 42 621.99 lei datorată pentru comanda de transport nr. 200/14 din 20.03.2014, iar în baza ordinului de plată nr. 472 a mai achitat suma de 20 000 lei pentru aceeași comandă, suma restantă fiind 99.29 lei. La 26.05.2014 pârâtul a achitat și suma de 2 000 lei din suma datorată 36 992.60 lei pentru comanda de transport nr. 199/14 din 04.03.2014. La situația din 17.05.2014 suma datoriei constituie 77 999.99 lei.

Afirmă reclamantul că prin pretenția din 15.05.2014 a solicitat pârâtului achitarea datoriei, însă conform avizului de recepție persoanele împuternicite au refuzat să o primească.

Menționează că după depunerea acțiunii inițiale în judecată, la 24.06.2014 pârâtul a achitat în contul datoriei suma de 50 500 lei conform ordinului de plată nr. 545 și suma de 27 500 lei conform ordinului de plată nr. 546 din 25.06.2014. Astfel, a fost achitată integral suma datoriei.

Consideră că achitarea datoriei nu înlătură obligația pârâtului de a achita penalitatea prevăzută de contract și dobânda de întârziere în mărimea stabilită de art. 619 Cod civil.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 12.05.2015 s-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Unicart-Prim” în beneficiul Societății Comerciale „PRIVAT - TRANS” Societate cu Răspundere Limitată suma de 39 475.46 lei penalitate și 1 351.90 lei dobânda de întârziere conform comenzii de transport nr. 198/14 din 04.03.2014, penalitatea în sumă de 30 143.86 lei și dobânda de întârziere în mărime de 1 044.98 lei conform comenzii de transport nr. 199/14 din 04-03-2014, penalitatea în sumă de 15675.19 lei și dobânda de întârziere în mărime de 536.74 lei conform comenzii de transport nr. 200/14 din 20.03.2014, cheltuielile de judecată în sumă de 6 080 lei suportate prin plata taxei de stat la depunerea acțiunii și 6 000 lei pentru asistență juridică.

La 28.05.2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Unicart-Prim” a depus apel prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, cu încasarea cheltuielilor de judecată 4 560 lei suportate prin achitarea taxei de stat la depunerea apelului.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015 s-a admis apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Unicart-Prim”. S-a modificat hotărârea Judecătorei Orhei din 12.05.2015 prin micșorarea penalității de încasare din contul Societății cu Răspundere Limitată „Unicart-Prim” în beneficiul

Societății Comerciale „PRIVAT - TRANS” Societate cu Răspundere Limitată de la 39 475.46 lei la 10 000 lei rezultată din comanda de transport nr. 198/14 din 04.03.2014, de la 30 143.86 lei la 8 000 lei rezultată din comanda de transport nr. 199/14 din 04.03.2014, de la 15 675.19 lei la 5 000 lei rezultată din comanda de transport nr. 200/14 din 20.03.2014.

S-a micșorat suma cheltuielilor de judecată încasată de la Societatea cu Răspundere Limitată „Unicart-Prim” în beneficiul Societății Comerciale „PRIVAT - TRANS” Societate cu Răspundere Limitată suportate prin plata taxei de stat la depunerea acțiunii în pricină, de la 6 080 lei la 3 118 lei.

În rest hotărârea primei instanțe s-a menținut.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Unicart-Prim” în beneficiul SRL “Privat Trans” 3 000 lei cheltuieli de asistență juridică suportate la judecarea pricinii în ordine de apel.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt întemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că potrivit art. 602 alin. (1), 630 alin. (1) Cod civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel, dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. În cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanța de judecată poate dispune reducerea clauzei penale disproporționat de mari. La reducerea clauzei penale, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci și de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel avocatul Cotruță Sergiu în interesele Societății Comerciale „PRIVAT - TRANS” Societate cu Răspundere Limitată a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015 cu menținerea hotărârii Judecătoria Orhei din 12 mai 2015. La fel a solicitat recurentul încasarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 000 lei.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 07.10.2015 a fost recepționată de către recurent la data de 10.03.2016 (f.d. 161). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 10.03.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 07.04.2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Unicart-Prim” a înaintat referință, prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de avocatul Cotruță Sergiu în interesele Societății Comerciale „PRIVAT - TRANS” Societate cu Răspundere Limitată ca fiind declarat în lipsa temeiurilor prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod procedură civilă al RM.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de către avocatul Cotruță Sergiu în interesele Societății Comerciale „PRIVAT - TRANS” Societate cu Răspundere Limitată asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Cotruță Sergiu în interesele Societății Comerciale „PRIVAT - TRANS” Societate cu Răspundere Limitată ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către avocatul Cotruță Sergiu în interesele Societății Comerciale „PRIVAT - TRANS” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea